

இரக்கத்தைக் காண்பித்த

ஒரு மனிதன்

[2 இராஜாக்கள் 6:18-23]

“அவன் எதைப் பெற தகுதியானவனோ, அதைப் பெற்றான்.” நாம் சில நேரங்களில் இந்த சொற்றொடரை நேர்மறை அர்த்தத்தில் பயன்படுத்துகிறோம். “அவன் எந்த பதவி உயர்வைப் பெற தகுதியானவனோ அந்த பதவியுயர்வைப்பெற்றான்”; “அந்த பாராட்டைப் பெற அவன் தகுதியானவனாக இருந்தான்.” பெரும்பாலான நேரங்களில், நாம் இதை எதிர்மறை அர்த்தத்தில் பயன்படுத்துகிறோம். “அவனுக்கு நேரிட்ட எல்லா கெட்டதையும் பெற அவன் தகுதியானவனாக இருந்தான்; அவன் எதை பெற தகுதியானவனாக இருந்தானே, அதை அப்படியே பெற்றுவிட்டான்.” ஒருவன் எதை பெற தகுதியானவனோ, அதையே அவனுக்கு கொடுப்பதுதான் மனித இனத்தின் குறிக்கோள் என்று உலகம் நம்புகிறது. இருப்பினும், ஒரு கிறிஸ்தவர் மேலான ஒரு இலக்கை கொண்டிருக்கிறார்: மக்கள் எதை பெற தகுதியானவர்களோ அதை அவர்களுக்கு கொடுக்காமல், மாறாக அவர்களுக்கு எது தேவையோ அதையே அவர்களுக்கு கொடுப்பது. ஒருவர் “கிருபை” அல்லது “இரக்கம்” என்பது, “உங்களுக்கு தேவையான ஒன்றாக இருக்கிறது, ஆனால் அதை பெற நீங்கள் தகுதியானவர் அல்ல” என விளக்கினார்.¹

இந்த பாடத்தில், எலிசாவை சிறைப்பிடிக்க அனுப்பப்பட்ட சீரியா இராணுவத்தின் கதையை தொடருகிறோம். இந்த பாடத்தைப் படிக்கும்போது, தீர்க்கதரிசி எப்படி அந்த போர் வீரர்கள் எதைபெற தகுதியானவர்களாயிருந்தார்களோ, அதைத் தராமல், அவர்களுக்கு எது தேவையாயிருந்ததோ அதை கொடுத்தார் என்பதை நாம் பார்ப்போம். இந்த பாடத்திற்கு, “இரக்கத்தை காண்பித்த ஒரு மனிதன்” என்ற தலைப்பை நான் கொடுத்துள்ளேன்.

ஒரு ஆச்சரியமான மீட்பு (6:18, 19அ)

கடந்த பாடத்தில், எலிசாவின் வேலைக்காரன் சீரியரின் இராணுவத்தை விட, தேவனுடைய போர்வீரர்கள் மிகுதியான வலிமையானவர்கள் மற்றும் எண்ணிக்கையில் அதிகமானவர்களாயிருந்தார்கள் என்பதை கண்டான். அவன் ஒருவேளை, “பிரமாதம்! நாம் பாதுகாக்கப்பட்டுவிட்டோம்! தேவனுடைய இராணுவம் இப்போது சீரியரின் இராணுவத்தை திடீரென தாக்கி அழித்துவிடும்!” என நினைத்திருக்கலாம். இப்படி அவன் நினைத்திருந்தால், அவன் ஏமாற்றம் அடைந்திருப்பான், ஏனெனில் தேவன் இவ்விதமாக அவர்களை பாதுகாக்க விரும்பவில்லை. கர்த்தர் அந்த இராணுவப்பிரிவை அழித்திருந்தால்,

சீரியாவின் ராஜா வேறொரு படைப்பிரிவை அனுப்பியிருப்பான். சீரியர்கள் மற்றும் இஸ்ரவேலின் ராஜா ஆகிய இருவருக்கும் சில மதிப்புமிக்க பாடங்களை போதிக்கத்தக்கதாக, தேவனானவர் வித்தியாசமான ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டிருந்தார்.

எலிசா மற்றும் அவன் வேலைக்காரன் ஆகிய இருவரும் பட்டணத்தை விட்டு வெளியேறி இராணுவம் இருந்த இடத்திற்கு மலையின் கீழ் இறங்கி சென்றார்கள் (வசனம் 18ஆ). தீர்க்கதரிசி தேவனிடம் தன் வேலைக்காரனின் கண்களை திறக்கும்படி ஜெபித்திருந்தார்; இப்போது, அவர் தன் எதிரிகளை நெருங்குகையில் அவர்கள் கண்கள் மூடப்பட வேண்டுமென ஜெபித்தார்: “இந்த ஜனங்களுக்குக் கண் மயக்கம் உண்டாகும்படி செய்யும்” என்றான் (வசனம் 18ஆ).

இந்த பார்வையின்மை என்பது சரீரப்பிரகாரமானதாயிருந்திருக்கலாம். (இருநூறு அல்லது முன்னூறு போர்வீரர்கள் சாலையில் தடுமாறுவதை, ஒவ்வொருவரும் தன்னை வழிநடத்துகிறவனின் தோள்பட்டையில் கையை வைத்துக் கொண்டு நடப்பதை என்னால் பார்க்க முடிகிறது!) இருப்பினும், இந்த பார்வையின்மை என்பது சரீரப்பிரகாரமாயிருந்தது என்ற நிலைபாட்டில் சில பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன. எல்லா போர் வீரர்களும் திடீரென குருடாக்கப்பட்டிருந்தால், அவர்கள் பயங்கரத்தினால் நிறைந்திருக்கமாட்டார்களா? இருளில் இருந்து தங்களிடம் பேசிய முன்பு அறியாத, காணக்கூடாத அந்த மனிதனை நம்பவும் பின்பற்றவும் எது அவர்களை இணங்கச் செய்யும்? ஜீ. ராலின்சன், “அவர்கள் சந்தேகப்பட்டிருப்பார்கள், பிறரிடம் விசாரித்திருப்பார்கள் மற்றும் வேகமாக பின் வாங்கியிருப்பார்கள்” என்ற ஒரு ஆலோசனையை கொடுத்துள்ளார்.³ எப்படி இருந்தபோதிலும், திடீரென அவர்கள் சரீரப்பிரகாரமாக குருடாக்கப்பட்டிருந்தால், தங்களால் காணமுடியாத ஒரு மனிதனை தேடிக்கண்டுபிடிப்பதற்கான எல்லா ஆர்வத்தையும் இழந்திருப்பார்கள்.

“கண்மயக்கம்/பார்வையின்மை” என்பதற்கான எபிரெய மற்றும் ஆங்கில வார்த்தை சரீரத்தில் ஏற்பட்டிராத ஒரு நிலையை குறிக்கக்கூடும். “கண்மயக்கம்/பார்வையின்மை” என்பது, விழிப்புணர்வு இன்மை அல்லது சிந்திக்க இயலாமை அல்லது அறிவுப்பூர்வமாக செயல்பட இயலாமை ஆகியவற்றை குறிக்கக்கூடும்.⁴ பல எழுத்தாளர்கள் வசனம் 18இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள “கண்மயக்கம்” என்பது இராணுவம் எலிசாவை நம்பி, பின்பற்றக்கூடிய விதத்தில் அவர்களை இணங்கச் செய்த ஒரு மனிதனை குழப்பத்தை⁵ குறிக்கிறது என நினைக்கிறார்கள். இந்த முடிவுக்கு வருவதற்கு பல காரணங்கள் உள்ளன. முதலாவது, எலிசா தன் வேலைக்காரன் கண்கள் திறக்கப்பட வேண்டுமென்று ஜெபித்த போது, அவர் தன் வேலைக்காரனின் சரீர கண்களை மனதில் வைத்து ஜெபிக்கவில்லை. மேலும் அவர் தன் விரோதிகளின் கண்களை மூடப்பட வேண்டும் என்று ஜெபித்த போது, அவர்கள் சரீர கண்களை மனதில் வைத்து ஜெபித்தார் என்ற முடிவுக்கு நாம் வரவேண்டிய அவசியமில்லை. இரண்டாவதாக, “குருட்டாட்டம்” என மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள இந்த எபிரெய வார்த்தை ஆதியாகமம் 19:11இல் மட்டும் வருகிறது. பல எழுத்தாளர்கள் ஆதியாகமம் 19:11, சரீர கண்பார்வையின்மையை குறிப்பதற்கு பதிலாக, மனதின் குழப்பநிலையையே குறிக்கிறது என நம்புகிறார்கள். மூன்றாவதாக,

வேதாகமம் “குருட்டுத்தன்மை” ஆக இருத்தல் என்பதை சரீரபிரகாரமான ஒரு குருட்டுத்தன்மையை குறிப்பதற்கு பயன்படுத்தாமல், மனதின் அல்லது ஆவிக்குரிய குருட்டு நிலையை குறிப்பதற்கே அடிக்கடி பயன்படுத்துகிறது (காண்க மத்தேயு 15:14; 23:16; 2 பேதுரு 1:9; வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 3:17).

எலிசா சீரியா இராணுவத்திற்காக எந்த விண்ணப்பத்தை மனதில் வைத்திருந்தாரோ, கர்த்தர் அதற்கு பதிலளித்தார்: “எலிசாவுடைய வார்த்தையின்படியே அவர்களுக்குக் கண்மயக்கம் உண்டாகும்படி செய்தார்” (2 இராஜாக்கள் 6:18இ).

“அப்பொழுது எலிசா அவர்களை நோக்கி; இது வழி அல்ல; இது பட்டணமும் அல்ல; என் பிறகே வாருங்கள்; நீங்கள் தேடுகிற மனுஷனிடத்தில் நான் உங்களை வழிநடத்துவேன்” என்றான் (வசனம் 19அ). எலிசா போர்வீரர்களிடம் பொய் சொன்னாரா இல்லையா, இதற்காக அவர் கடிந்து கொள்ளப்பட வேண்டுமா இல்லையா என்பது தொடர்பான விவாதங்கள் பல பங்கங்களை நிரப்பியுள்ளன. குறைந்த பட்சம் மூன்று விவாதங்கள் முன்வைக்கப்படுகின்றன.

- எலிசா எதிரியின்படையை கையாளுவதில் தேவனுடைய முகவராக இருந்தார். நமது தற்போதைய பாடத்தொடரில், மோவாபியர்கள் தண்ணீரை இரத்தம் என்று கருத அவர் அனுமதித்தார் (3:22-24) இனிவரும் பாடங்களில், சீரியரின் இராணுவம் எப்படி, “இரதங்களின் இரைச்சலையும், குதிரைகளின் இரைச்சலையும்” கேட்டு, ஓடிப்போகும்படி செய்தார் என்பதை பார்ப்போம் (7:6). ஜெமிசன், பாசெட் மற்றும் பிரவுன் என்பவர்கள் “எலிசாவின் வார்த்தைகள் ஓர் போர் உபாயம் என்ற கோணத்தில் பார்க்கப்படவேண்டும். அவைகள் போரில் சட்டரீதியாக சரியானவைகளாக கருதப்பட்டன” என எழுதியுள்ளனர்.⁶ ராலின்சன் என்பவர் “அந்த காலத்தின் நன்னெறி முறை மற்றும் இன்றுவரையுள்ள எல்லா காலத்திலுமான நன்னெறி முறையில், ஒரு பொதுவான எதிரியை ஏமாற்றுவது நியாயமானது என கருதப்பட்டுள்ளது என எழுதினார்.”⁷
- எலிசாவின் வார்த்தைகள் பல அர்த்தங்களைக் கொடுக்கக்கூடியதாக இருந்தபோதிலும், “நுட்பரீதியாக, அவருடைய வார்த்தைகள் தவறானவைகளாக இருக்கவில்லை.”⁸ தோத்தான் என்பது அவர் வழக்கமாக வசிக்கும் பட்டணமாக இருக்கவில்லை - அவர் சமாரியாவில் தான் நிரந்தரமாக வசித்து வந்தார் - அவன் அவர்கள் யாரை தேடிவந்தார்களோ அவனிடத்தில் (தன்னிடத்தில்) “கொண்டுவந்தான்.”
- பழைய ஏற்பாட்டின் கதாபாத்திரங்களிலிருந்து நாம் நிறைய கற்றுக்கொள்ள முடியும் (ரோமர் 15:4) ஆனால் புதிய ஏற்பாட்டின் தரத்தின்படி அவர்களை தீர்ப்பு செய்வது என்பது நியாயமானதாக இருக்காது.

சீரியா இராணுவத்தினர் எலிசாவை பின்பற்ற சம்மதித்து, ஊர்வலம் தெற்கு நோக்கி துவங்கியது. அந்த காட்சியானது எப்படிப்பட்டதாக இருந்திருக்க வேண்டும்: நூற்றுக்கணக்கான குழப்பமான போர்வீரர்கள் எலிசாவையும் அவனுடைய வேலைக்காரரையும் பின் தொடர்ந்து சென்றார்கள்!

ஒரு திகைப்படைந்த ஆட்சியாளர் (6:19ஆ-23)

இறுதியாக, அவர்கள் சமாரியாவை வந்து சேர்ந்தார்கள் (வசனம் 19ஆ). எலிசா சீரியாவின் பலம்பொருந்திய இராணுவத்தை பட்டணத்து வாசல்களாண்டை அழைத்துவந்தபோது, ஏற்பட்ட ஆச்சரியத்தையும் கவலையையும் உங்களால் கற்பனை செய்ய முடிகிறதா? எலிசா பட்டணத்து வாயிற் காவல்களை வாயிற்கதவுகளை திறக்கும்படி சம்மதிக்க செய்து, இராணுவத்தை பட்டணத்தின் மையப்பகுதிக்கு நடத்திச் சென்றான் (வசனம் 20அ, ஈ) - ராஜாவின் அரண்மனைக்கு நடத்தி சென்றான் (காண்க வசனம் 21அ). எலிசா மறுபடியும், “கர்த்தாவே, இவர்கள் பார்க்கும்படி இவர்கள் கண்களைத் திறந்தருளும்” என்றான் (வசனம் 20ஆ).

“பார்க்கும்படிக்கு கர்த்தர் அவர்கள் கண்களை திறக்கும்போது, இதோ, அவர்கள் சமாரியாவின் நடுவிலே இருந்தார்கள்” (வசனம் 20இ). அவர்கள் மனங்கள் தெளிவடைந்துவிட்டன, அவர்கள் பார்வைத் தெளிவடைந்துவிட்டது மற்றும் அவர்கள் சுற்றிலும் பார்த்தார்கள். அவர்கள் எதை பார்த்தார்களோ, அது அவர்களுக்கு அதிர்ச்சியாக இருந்திருக்க வேண்டும். எலிசா தன் வார்த்தைபடி, அவர்கள் தேடி வந்த அந்த மனுஷனிடத்தில் அவர்களை வழி நடத்தியிருந்தான்: அங்கே அவர்கள் முன்பாக அவன் (எலிசா) நின்று கொண்டிருந்தான். இருப்பினும், அவர்கள் பார்த்தவைகள் இத்தோடு முடியவில்லை. முன்னதாக, அவர்கள் தோத்தானை சூழ்ந்திருந்தார்கள். இப்போது அவர்கள் சமாரியாவின் குடிமக்கள் மற்றும் அவர்களை நோக்கி தங்கள் ஆயுதங்களை திருப்பிவைத்திருந்த இஸ்ரவேல் ராஜாவின் சிறப்பு அதிரடிப்படையினரால் சூழப்பட்டிருந்தார்கள்!

செய்தி ராஜாவை எட்டியது, அவர் அந்த இடத்திற்கு விரைந்து வந்தார். அவன் சீரியாவின் இராணுவத்தைப் பார்த்தபோது, மெய்சிலிர்த்தார். அவன் எலிசாவை நோக்கி, “என் தகப்பனே, நான் அவர்களை வெட்டிப்போடலாமா” என்று கேட்டான் (வசனம் 21). “என் தகப்பனே” என்பது கனம் மற்றும் மரியாதைக்குரிய ஒரு வார்த்தையாயிருக்கிறது. இந்த சந்தர்ப்பத்தில், ராஜா தீர்க்கதரிசிக்கு மரியாதையை காண்பித்தார்.⁹ எலிசா, முன்னதாக பெனாதாத்தின் தாக்குதலுக்கு ராஜா தப்பிக்கொள்ள உதவி செய்தான் மற்றும் இப்போது எலிசா பெனாதாத்தின் படைப்பிரிவை சிறைபிடித்து கொடுத்துள்ளார். நான் அவர்களை வெட்டிப்போடலாமா? நான் அவர்களை வெட்டிப்போடலாமா? என்ற அவருடைய கேள்விகள் அவருடைய ஆர்வம் மற்றும் எதிர்பார்ப்பை உணர்த்தியது. ராஜா உற்சாகமிகுதியில் மேலும் கீழும் குதிப்பதை நான் என் மனதில் பார்க்கிறேன்.

எலிசா அவரை நோக்கி, “நீர் வெட்ட வேண்டாம்” என்றான் (வசனம் 22அ). எப்படியிருந்தாலும், அவர்கள் யோராாமால் சிறைபிடிக்கப்படாமல், தேவனால் சிறைபிடிக்கப்பட்டவர்களாயிருந்தார்கள். “இஸ்ரவேல் தேசத்தின் உண்மையான பாதுகாப்பு என்பது முடிவாக தேவனிடத்திலிருந்தது, அது அவர்கள் இராணுவ பலத்திலோ அல்லது இராணுவ யுக்தியிலோ இருக்கவில்லை”¹⁰ என்ற ஒரு பாடத்தை இஸ்ரவேல் மக்கள் மற்றும் அவர்கள் ராஜா புரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்பதை தேவன் விரும்பினார் என்ற ஒரு ஆலோசனையை ராபர்ட் வனாய் என்பவர் முன்வைக்கிறார்.

எலிசா ராஜாவை நோக்கி, “நீர் உம்முடைய பட்டயத்தாலும், உம்முடைய வில்லினாலும் சிறையாக்கிக் கொண்டவர்களை வெட்டுகிறீரோ?” என்றான்¹¹ (வசனம் 22ஆ). அதற்கான பதில் “வேண்டாம்” என்பதாக இருக்கும், போர்விதியின்படி, போர் கைதிகள் கொல்லப்படக்கூடாது, அப்படியிருக்கும் போது, யோராம் தான் போராடி சிறைபிடிக்காதவர்களை ஏன் கொல்ல வேண்டும்?

இந்த போர் வீரர்கள் “எந்த தண்டனையைப் பெற பாத்திரராயிருக்கிறார்கள்?” என்ற கேள்வியை கேட்கும் நேரம் வந்துவிட்டது. கடந்த காலத்தில் அவர்கள் தேவனுடைய ஜனங்களை அழித்திருக்கிறார்கள்; இப்போதைய அவர்கள் நோக்கமும் கூட, தேவனுடைய தீர்க்கதரிசியை சிறைப்பிடித்து, கூடுமானால் அவரை கொன்று போடுவதாக இருந்தது. அவர்களை மிக கடுமையாக தண்டிக்கும்படிக்கு ஏன் மரண தண்டனையைக் கொடுக்கும்படிக்கு அவர்கள் மேல் குற்றமுகாந்திரம் இருந்தது. அவர்கள் அப்படித்தான் செய்தார்கள் - ஆனால் தேவன் வேறு திட்டங்களை வைத்திருந்தார். கர்த்தர் அவர்களை அழித்திருந்தால், பெனாதாத் வேறொரு படைப்பிரிவை அனுப்பியிருப்பான் என்பதை நான் மறுபடியும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தேவனானவர் வேறு ஒரு நோக்கத்தை தன் மனதில் வைத்திருந்தார். அதை அவர், சீரியர்கள் எதை பெற பாத்திரராயிருந்தார்களோ அதை அவர்களுக்கு கொடாமல், அவர்களுக்கு எது தேவையாயிருந்ததோ, அதை கொடுத்ததின் மூலம் நிறைவேற்றினார்.

அவர்களுக்கு என்ன தேவையாயிருந்தது? முதலாவது, அவர்கள் பெலன் பதுப்பிக்கப்பட வேண்டிய தேவை இருந்தது. பன்னிரெண்டு மைல்தூரம் ஏறி நடந்து இரவு முழுவதும் அணிவகுத்து நடந்திருந்தார்கள். இரண்டாவதாக, அவர்கள் திரும்பிச் செல்ல வேண்டிய - சீரியாவுக்கு மற்றும் தங்கள் குடும்பங்களிடம் திரும்பிச் செல்ல வேண்டிய அவசியம் இருந்தது. இப்படியாக எலிசா ராஜாவை நோக்கி, “அவர்கள் புசித்துக் குடித்து, தங்கள் ஆண்டவனிடத்துக்குப் போகும்படிக்கு, அப்பமும் தண்ணீரும் அவர்களுக்கெதிரில் வையும்” என்றான் (வசனம் 22இ).

எதிரிகளுக்கு உணவளித்து, விடுவித்து அனுப்பிவிடு என தீர்க்கதரிசி கூறியபோது யோராம் ராஜா ஆச்சரியப்பட்டாரா? அநேகமாக ஆச்சரியப்பட்டார் - ஆனால் எலிசா கூறியபடி செய்தார். உண்மையில், அதைவிட கூடுதலாக செய்தார்: “அப்பொழுது அவர்களுக்கு பெரிய விருந்துபண்ணினான்” (வசனம் 23அ).

ஒரு முக்கியமான முடிவு (6:23)

ராஜா ஆச்சரியப்பட்டிருப்பாரானால், சீரியா போர்வீரர்கள் இருமடங்கு ஆச்சரியப்பட்டிருக்க வேண்டும். உணவு நிரப்பப்பட்ட மேசைகளுக்கு அவர்கள் அழைத்துச் செல்லப்பட்டபோது, அவர்கள் அடைந்த ஆச்சரியத்தை என்னால் பார்க்கமுடிகிறது. நான் அவர்கள் முகத்தில் சந்தேக கோடுகளுடன் அவர்கள் என்ன நினைத்திருப்பார்கள் என்பதை என்னால் பார்க்க முடிகிறது: “இது ஒரு சூழ்ச்சியா? உணவில் விஷம் வைக்கப்பட்டிருக்கக்கூடுமா?” உணவின் முதல் துண்டுகள் எச்சரிக்கையோடு உண்ணப்பட்டன; எந்த பாதிப்பும் இல்லாதபோது, அவர்கள் உணவை உற்சாகமாக உண்ண ஆரம்பித்தார்கள்.

அவர்கள் புசித்து குடித்து தங்கள் ஆண்டவனிடத்திற்கு சீரியாவுக்கு அனுப்பப்பட்டுவிட்டார்கள் (வசனம் 23ஆ). அவர்கள் இன்னமும் ராஜாவின் வில்

வீரர்கள் வழியில் அம்பு எய்து கொன்றுவிடுவார்களோ என்ற சந்தேகத்தோடே திரும்பி பார்த்தபடியே சென்றார்கள். அப்படி எதுவும் நிகழாதபோது, அவர்கள் தங்கள் வழியில் விரைந்து சென்றார்கள். அவர்கள் விநோதமான திருப்புமுனையாக அமைந்த சம்பவங்களைக் குறித்து பேசுகையில், அவர்கள் குரல்களில் ஒரு நிம்மதியையும் சிரிப்பையும் என்னால் கேட்க முடிகிறது.

இப்படியாக, “அவர்கள் தங்கள் ஆண்டவனிடத்துக்குப் போய்விட்டார்கள்” (வசனம் 23இ). தோத்தான் சமவெளியை தாண்டி மலைகள் வழியாக ஆராமுக்கு சென்றார்கள். இறுதியாக, அவர்கள் தமஸ்குவை அடைந்தார்கள். அவர்கள் பட்டணத்திற்குள் பிரவேசித்தபோது, “இராணுவம் திரும்பிவிட்டது” என்ற வார்த்தை பரவியது. அவர்கள் அரண்மனை மைதானங்களில் வந்தபோது, அநேகமாக ராஜா அவர்களை சந்தித்தார். அங்கே நடந்த உரையாடலை வெயின் கில்பாட்ரீக் என்பவர் பின்வருமாறு விவரிக்கிறார்.

ராஜா இராணுவதளபதியை பார்த்து கேட்கிறார்,

“நீ தீர்க்கதரிசியை கண்டு பிடித்தாயா?”

“ஆம், நாங்கள் கண்டுபிடித்தோம்.”

“நீ அவரை கொன்று விட்டாயா?”

“இல்லை.”

“நீ அவரை இங்கே கொண்டு வந்தாயா?”

“இல்லை.”

பதற்றமடைந்த ராஜா கேட்டான், “நீ அவனை கண்டுபிடித்ததுண்டானால், நீ அவனை ஏன் கொன்று போடவில்லை அல்லது அவனை இங்கு உயிரோடு கொண்டுவரவில்லை?”

தளபதி சொன்னார், “நீங்கள் முதலில் அமர்ந்து கேட்பது நல்லது ராஜாவே, ஏனெனில் இதை நீங்கள் நம்பப்போவதில்லை!”¹²

எலிசா சீரியா இராணுவத்தை தான் விரும்பியபடி நடத்தியதின் முடிவு என்ன? வசனம் 23இன் கடைசியிலுள்ள இந்த கதையின் தத்ரூபமான முடிவைப் பாருங்கள்: “சீரியரின் தண்டுகள் இஸ்ரவேல் தேசத்திலே அப்புறம் வரவில்லை.” இராணுவம் எதைப்பெற பாத்திரமாயிருந்ததோ அதை தராமல், அதற்கு எது தேவையாயிருந்ததோ, அதைக் கொடுத்தது - சமாதானத்தில் முடிந்தது. அந்த சமாதானம் குறுகியகாலம்மட்டும் இருந்திருக்கலாம் (காண்க வசனம் 24); நாம் அதை ஒரு தற்காலிக போர் நிறுத்தம் அல்லது ஒரு இடைக்கால அமைதி என அழைக்கலாம். இருப்பினும், அது சமாதான காலமாயிருந்தது.

சீரியாவின் ராஜா ஏன் கொள்ளையிடுகிற படைப்பிரிவுகளை இஸ்ரவேலுக்குள் அனுப்புவதை நிறுத்திவிட்டார்? யோராம் காண்பித்த பெருந்தன்மையான செயலால் இவர் மனமாறிவிட்டாரா? இஸ்ரவேலின் தீர்க்கதரிசி தன் எண்ணங்களை அறிந்து, ஒரு பட்டையத்தைக்கூட உருவாமல், பெரிய படைப்பிரிவை சிறைபிடிக்கிற வரையில், அவர்களை அங்கு அனுப்புவதில் எந்த பயனும் இல்லை என்ற முடிவுக்கு வந்து விட்டாரா? பெனாதாத்தின் நோக்கத்தை நாம் அறியமுடிவதில்லை, ஆனால் சம்பவித்த முடிவில் நாம் ஆர்வமுள்ளவர்களாக இருக்கிறோம்: இரக்கத்தைக் காண்பிப்பதின் நல்ல முடிவு சமாதானமாயிருந்தது.

ஆண்டுகளினூடே பலரோடு நான் பேசியிருக்கிறேன், அவர்கள் மற்றவர்கள் “எதை பெற தகுதியானவர்களோ” அதை மட்டும் அவர்களுக்கு கொடுக்கவேண்டும் என்பதில் ஆர்வமாயிருந்தார்கள். நான் ஒரு எதிர்ப்பாளரை அன்பு மற்றும் பரிவோடு நாம் நடத்த வேண்டும் என நான் அடிக்கடி ஆலோசனை கூறியபோது, “ஆனால் அவன் அல்லது அவள் அதை பெற தகுதியானவர்கள் அல்ல” என்ற பதில் வந்தது. இந்த பாடத்திலிருந்து நாம் வேறு எதையும் கற்றுக்கொள்ளாவிட்டாலும் கூட, மக்கள் எதை பெற தகுதியானவர்களோ அதை அவர்களுக்கு கொடாமல், அவர்களுக்கு எது தேவையாயிருக்கிறதோ அதை கொடுப்பதின் மதிப்பை நாம் கற்றுக்கொள்வோமாக. ஒரு தனிநபர் கடினமான வார்த்தைகளுக்கும், கடுமையான தண்டனைக்கும் பாத்திரமாக இருக்கக்கூடும், ஆனால் அவருக்கு “என்ன/எது தேவையாயிருக்கிறது?” என கேட்போமாக. அவருக்கு இரக்கம் தேவைப்படுகிறதா? அவருக்கு அன்பு தேவைப்படுகிறதா? பெரும்பாலும் யாருக்கு அன்பு தேவைப்படுகிறதோ, அவரே அதைப் பெற அதிக தகுதியற்றவராக இருக்கிறார்.

இயேசுவானவர், மக்களுக்கு அவர்கள் எதை பெற தகுதியானவர்களோ அதை கொடாமல் அவர்களுக்கு எது தேவையாயிருக்கிறதோ, அதை கொடுப்பதின் அவசியத்தை வலியுறுத்தி போதித்துள்ளார். அவர் தமது மலைபிரசங்கத் தொடரில்,

“உனக்குத்தவனை சிநேகித்து, உன் சத்துருவை பகைப்பாயாக” என்று எழுதியிருப்பதை கேள்விப்பட்டிருக்கிறீர்கள். நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்; உங்கள் சத்துருக்களைச் சிநேகியுங்கள்; உங்களைச் சபிக்கிறவர்களை ஆசீர்வதியுங்கள்; உங்களை பகைக்கிறவர்களுக்கு நன்மை செய்யுங்கள், உங்களை நித்திக்கிறவர்களுக்காகவும் உங்களை துன்பப்படுத்துகிறவர்களுக்காகவும் ஜெபப்பண்ணுங்கள் இப்படிச் செய்வதினால் நீங்கள் பரலோகத்திலிருக்கிற உங்கள் பிதாவுக்குப் புத்திரராயிருப்பீர்கள்; அவர் தீயோர் மேலும் நல்லோர் மேலும் தமது சூரியனை உதிக்கப்பண்ணி, நீதியுள்ளவர்கள் மேலும் அநீதியுள்ளவர்கள் மேலும் மழையைப் பெய்யப்பண்ணுகிறார். உங்களை சிநேகிறவர்களையே நீங்கள் சிநேகிப்பீர்களானால், உங்களுக்குப் பலன் என்ன? ஆயக்காரரும் அப்படிச் செய்கிறார்கள் அல்லவா? உங்கள் சகோதரரை மாத்திரம் வாழ்த்துவீர்களானால், நீங்கள் விசேஷித்துச் செய்கிறது என்ன? ஆயக்காரரும் அப்படி செய்கிறார்கள் அல்லவா? ஆகையால், பரலோகத்திலிருக்கிற உங்கள் பிதா பூரண சற்குணராயிருக்கிறது போல, நீங்களும் பூரண சற்குணராயிருக்கக்கூடவீர்கள் என போதித்தார் (மத்தேயு 5:43-48; காண்க லூக்கா 6:27-36).

பவுல் தாம் ரோமாபுரியாருக்கு எழுதின நிருபத்தில் அதே சத்தியத்தை வலியுறுத்தி போதித்தார்:

“கூடுமானால் உங்களாலான மட்டும் எல்லா மனுஷரோடும் சமாதானமாயிருங்கள். பிரியமானவர்களே, பழிவாங்குதல் எனக்குரியது, நானே பதில் செய்வேன், என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார் என்று எழுதியிருக்கிறபடியால்,

நீங்கள் பழிவாங்காமல், கோபாக்கினைக்கு இடங்கொடுங்கள். அன்றியும், உன் சத்துரு பசியாயிருந்தால், அவனுக்கு போஜனங்கொடு; அவன் தாகமாயிருந்தால், அவனுக்கு பானங்கொடு; நீ இப்படிச் செய்வதினால் அக்கினித் தழலை அவன் தலையின்மேல் குவிப்பாய்” [காண்க நீதிமொழிகள் 25:21, 22]. நீ தீமையினாலே வெல்லப்படாமல், தீமையை நன்மையினாலே வெல்லு (ரோமர் 12:18-21).

நீங்கள், பிறர் எதைப்பெற தகுதியானவர்களோ, அதைக் கொடாமல் அவர்களுக்கு எது தேவையாயிருக்கிறதோ, அதைக் கொடுக்கும்போது, சமாதானம் உறுதிசெய்யப்படுகிறதா? இல்லை. எப்போதும் அப்படி அமைவதில்லை. இருப்பினும், கர்த்தர் நான் என்ன செய்யவேண்டுமென்று விரும்புகிறாரோ, அதை நான் நிறைவேற்றிவிட்டேன் என்ற மனநிறைவோடு நீங்கள் இருக்கலாம். “யாவரோடும் சமாதானமாயிருப்பதற்கு” நீங்கள் என்ன செய்ய வேண்டுமோ, அதை செய்துவிட்டீர்கள். நீங்கள் எப்போதும் ஒரு கிறிஸ்துவராக நடந்து கொள்வது உங்களுக்கு பாதிப்பை ஏற்படுத்துவதில்லை. ஆனால் அது உங்களுக்கு உதவுகிறது. ஒரு விஷயம் மிகவும் நிச்சயமானது: பழிவாங்குதல் ஒருபோதும் சமாதானத்தைகொண்டு வருவதில்லை; அது விரோதங்களை தீவிரப்படுத்துகிறது. சமாதானத்திற்கான ஒரே நம்பிக்கை, மக்கள் எதை பெற தகுதியானவர்களோ அதை அவர்களுக்கு கொடுப்பதல்ல, மாறாக அவர்களுக்கு எது தேவையோ, அதை கொடுப்பதாகும்.

கணவர் மற்றும் மனைவிகளுக்கிடையில் கருத்து வேற்றுமைகள், பெற்றோர் மற்றும் பிள்ளைகளுக்கிடையில் உறவுமோதல்கள், அயலகத்தாரிடத்தில் பகை உணர்வுகள், அரசு நிர்வாகங்களில் எதிர்ப்புகள் - என இன்று பல நெருக்கடியான சூழ்நிலைகள் நிலவி வருகின்றன. இஸ்ரவேல் மற்றும் சீரியாவுக்கிடையில் இருந்தது போன்ற பகை நிலை இன்று நாடுகளுக்கிடையில் இருக்கின்றன. “எனது எதிர்க்கு அவன் பெறத் தகுதியானதை நான் கொடாமல், அவனுக்கு எது தேவைப்படுகிறதோ அதை நான் கொடுப்பேன்” என்ற கர்த்தருடைய யுக்தியை சண்டையிடுகிற யாவரும் பின்பற்றினால், அது ஆச்சரியமாயிராதா? அது சம்பவிக்குமானால், பல பிரச்சனைகளில் “விரோதங்கள் ஒழிந்துவிட்டன!” என்ற முடிவு அறிவிக்கப்படுவதைப் பார்த்து நான் ஆச்சரியப்படாமல் இருக்க மாட்டேன். ஆம். இது இந்த பாவக் கறைபட்ட உலகத்தில் - உலக அளவில் நிகழாது என்பதை அறிந்திருக்கிறேன் - ஆனால் இது உங்கள் வாழ்வு மற்றும் என் வாழ்வில் நடைபெறும் என நான் ஜெபிக்கிறேன். “எல்லா மனுஷரோடும் சமாதானமாயிருப்பதற்கு” தேவையான எல்லாவற்றையும் தாம் செய்வோமாக.

முடிவுரை

பழைய ஏற்பாட்டு தீர்க்கதரிசிகளில் எலிசா பலவழிகளில் இயேசுவை போல இருந்தார் என சொல்லப்பட்டதுண்டு. நமது பாடத்திலுள்ள இந்த சந்தர்ப்பத்தை தவிர, இதற்கு வேறு சிறந்த சான்று இருக்க முடியாது; தன் சத்துருக்களுக்கு அவர்கள் பெற தகுதியானதைக் கொடாமல், அவர்களுக்கு எது தேவைப்பட்டதோ அதை கொடுத்தார். அதை தான் ஆண்டவர் இயேசு நமக்கு செய்துள்ளார். நாம் எதைப் பெற பாத்திரராயிருந்தோம்? நித்திய தண்டனை (ரோமர் 3:23; 6:23). நமக்கு எது தேவையாயிருந்தது? யாரோ

ஒருவர் நமக்காக மரித்து நமது நித்திய மீட்டிக்கான வழியை உண்டுபண்ணுவது நமக்கு தேவையாயிருந்தது! இயேசுவானவர் உங்களுக்காக செய்துள்ளவற்றை நீங்கள் நன்றியோடு பாராட்டுகிறீர்களா? அப்படியானால், அவருடைய அன்பின் அழைப்பை ஏற்றுக் கொள்ள நீங்கள் தாமதம் செய்யமாட்டீர்கள் (மத்தேயு 11:28-30). அப்போது, தேவனோடு சமாதானம் என்ற அந்த மிக முக்கியமான சமாதானத்தை பெற்றுக்கொள்வீர்கள் (ரோமர் 5:1). இன்றே அதை பெற வாருங்கள்!

குறிப்புகள்

¹S. M. Lindsay, quoted in C. Roy Angell, *Baskets of Silver* (Nashville: Broadman Press, 1955), 49. ²தோத்தான் ஒரு குன்றின் மேல் கட்டப்பட்டிருந்ததால், அதை சூழ்ந்திருந்த இராணுவம் எலிசாவிடம் “கீழ் இறங்கி” செல்லாது. “அவர்கள் அவனிடத்தில் இறங்கி வந்தார்கள்” என்ற கருத்தை கல்வியாளர்கள் ஏற்பதில்லை. சீரியா இராணுவம் மலையின் மேலேறி எலிசாவிடம் “இறங்கி வந்தது” என்ற ஒரு பொதுவான கருத்தை அது கூறுகிறதா? தூதர்கள் எலிசாவிடம் “இறங்கி வந்தபோது,” தீர்க்கதரிசி அந்த இராணுவத்தை குருடாக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டார் என்பது அதின் பொருளாயிருக்கிறதா? “அவர்கள்” என்பது எலிசாவையும் அவன் வேலைக்காரனையும் குறிக்கிறது. “அவன்” என்பது சீரியா இராணுவத்தை குறிக்கும் கூட்டு பெயர்ச்சொல்லாக இருக்கிறது என சிலர் கருதுகிறார்கள். ³G. Rawlinson, “2 Kings,” *The Pulpit Commentary*, vol. 5, *1 & 2 Kings*, ed. H. D. M. Spence and Joseph S. Exell (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1950), 122. ⁴Encarta® World English Dictionary, Microsoft Word Ver. 10, Microsoft Corporation, Redmond, Wash., 1999. ⁵C. F. Keil and F. Delitzsch, “1 and 2 Kings,” *Commentary on the Old Testament*, vol. 3, *1 and 2 Kings, 1 and 2 Chronicles, Ezra, Nehemiah, Esther* (Peabody, Mass.: Hendrickson Publishers, 1989), 326; James E. Smith, *The Books of History*, Old Testament Survey Series (Joplin, Mo.: College Press Publishing Co., 1995), 568; Clyde M. Miller, *First and Second Kings*, The Living Word Commentary series, vol. 7 (Abilene, Tex.: A.C.U. Press, 1991), 340. ⁶Robert Jamieson, A. R. Fausset, and David Brown, *Commentary on the Whole Bible* (Grand Rapids, Mich.: Zondervan Publishing House, 1961), 274. ⁷Rawlinson, 122. ⁸J. Robert Vannoy; notes on 2 Kings, *The NIV Study Bible*, ed. Kenneth Barker (Grand Rapids, Mich.: Zondervan Publishing House, 1985), 534. ⁹அடுத்த பாடத்தில், யோராம் எலிசாவின் தலையை வெட்டி எடுக்க ஆயத்த மாயிருப்பான் (2 இராஜாக்கள் 6:31). அவன் ஒரு, “இருமனமுள்ள தன் வழிகளிலெல்லாம் நிலையற்றவனாயிருந்தான்” (யாக்கோபு 1:8). ¹⁰Vannoy, 534.

¹¹ஒரு கிரேக்க வசனப்பகுதி எலிசாவின் வார்த்தைகளோடு “வேண்டாம்” என்ற வார்த்தையை சேர்க்கிறது. ஆனால், பெரும்பாலான பண்டைய மூலப்பிரதிகள் NASBயில் காணப்படும் வாசிப்பை அப்படியே வைத்துக்கொள்கிறது. ¹²David Roper, “Amazing Grace,” in “Sermons I Like to Preach,” *Truth for Today* (October 1997): 7.